

OHIM a fellebbezővel számos tényelemet közölhet, és rámutathat, hogy elutasító határozatát ezen elemekre alapozza, majd, a fellebbezőnek ezen elemekre vonatkozó írásbeli észrevételeinek kézhezvételét követően határozhat úgy, hogy a kérelmet legalábbis részben elutasítja, és határozatát ténybelileg és fogalmilag eltérő értékelésre alapozza, anélkül, hogy a fellebbezőnek lehetőséget nyújtana bármiféle észrevétel megtételére.

A jogalap második részével a fellebbező elsősorban az indoklási követelmény Törvényszék részéről történt megsértésére hivatkozik, mivel a megtámadott ítélet nem tekinthette volna kellően indokoltnak az első fellebbezési tanácsnak a 7. cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazására vonatkozó indokolását, amely nem nevezett meg egyetlen olyan bizonyítékot sem, amelyből kiindul, és nem ítéltette meg úgy, hogy az ezen bizonyítékokra történő hivatkozás felesleges, mert az első fellebbezési tanács állítólagosan „a gyakorlati tapasztalatból levont következtetésekre” alapozta álláspontját. Ezen túl az OHIM és a Törvényszék határozatainak alapját képező tények és bizonyítékok bizonytalan jellege sérti úgy a védelemhez való jogot, mint a fent hivatkozott 40/94 rendelet 73 cikkében foglalt indoklási követelményt.

Második jogalapjával a fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék megsértette a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját. Noha megállapította bizonyítékok alapján, hogy a bejelentett védjegy jellegzetes alkotóelemek összetételéből áll, amelyek jelentős mértékben megkülönböztetik azt a piacon megtalálható más kiserelésektől, a Törvényszék pusztán megismételte az OHIM tág és általános ellenérveit, miszerint a bejelentett védjegy egyáltalában nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. A Törvényszék szigorúbban értékelte a védjegy megkülönböztető képességét, mint a többi, hagyományosabb védjegy esetében. A megtámadott ítélet így megsértette azt a szabályt, hogy valamely védjegy megkülönböztető képességét konkrétan kell értékelni. Másrészt azzal, hogy úgy ítélte meg, a fogyasztók számottevő többsége nem úgy észleli a védjegy eredeti megjelenését, mint amely hasznos elem az érintett habzóbor eredetének meghatározása során, inkább a címkére hagyatkozik, a Törvényszék kizárta az oltalom alól egy áru csomagolásának formáját, noha ezt a fent hivatkozott rendelet 4. cikke kifejezetten lehetővé teszi.

Harmadik jogalapjával a fellebbező társaság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék megsértette a 40/94 rendelet 7. cikkének (3) bekezdését, amennyiben a megtámadott ítélet előírja azt a követelményt, hogy a bejelentett védjegy rendelkezzen az Unió minden tagállamában történő használat folytán szerzett megkülönböztető képességgel. Ugyanis azzal, hogy megtagadta annak elismerését, hogy a védjegy megszerezte a megkülönböztető képességet az érdekeltek körének jelentős részében történő használat révén, ugyanakkor elismerte, hogy a fellebbező

védjegye e megkülönböztető képességet megszerezte legalábbis Spanyolország területén, a Törvényszék túlzó és pontatlan szabályt fogalmazott meg a fent hivatkozott rendelettel szemben.

(¹) HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.

(²) HL L 78., 1. o.

A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) által 2010. július 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Zollamt Linz Wels

(C-351/10. sz. ügy)

(2010/C 274/14)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Zollamt Linz Wels

Alperes: Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Salzburg

Beavatkozó: LAKI D.O.O.E.L.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 2001. május 4-i 993/2001/EK bizottsági rendelettel módosított 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (¹) (a továbbiakban: a Vámkódex végrehajtási rendelete) 555. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összefüggésben értelmezett 558. cikkének (1) bekezdését, hogy a szállítóeszköz belső forgalomban történő, meg nem engedett használata már a berakodásakor és a szállítás megkezdésekor megvalósul, ha a kereskedelmi célra felhasznált jármű tekintetében két tagállam közötti belső forgalomra vonatkozó engedélyt adtak ki, amelyek egyikében a berakodás történik, a rendeltetési hely (a kirakodás tervezett helye) azonban e két tagállamtól eltérő másik tagállamban van, és e másik tagállam vonatkozásában nem adtak ki engedélyt?

2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén úgy kell-e értelmezni az 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ (a továbbiakban: Vámkódex) 215. cikkével összefüggésben értelmezett 204. cikke (1) bekezdésének a) pontját, hogy ebben az esetben a vámtartozás a berakodás helye szerinti tagállamban keletkezik, és ez a tagállam illetékes a behozatali vámok beszedésére, jöllehet csak a kirakodásnál derül ki, hogy a szállítás olyan tagállamba történt, amelynek vonatkozásában nem adtak ki a belső forgalomra vonatkozó engedélyt?
3. Ezenfelül az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén úgy kell-e értelmezni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ 61. cikkét, hogy az adott tényállás mellett a behozatalra a berakodás helye szerinti tagállamban kerül sor, és ez a tagállam illetékes a behozatalt terhelő forgalmi adó beszedésére, jöllehet csak a kirakodásnál derül ki, hogy a szállítás olyan tagállamba történt, amelynek vonatkozásában nem adtak ki a belső forgalomra vonatkozó engedélyt?

⁽¹⁾ HL L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.

⁽²⁾ HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.

⁽³⁾ HL L 347., 1. o.

A Conseil d'État (Belgium) által 2010. július 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Scrl Intercommunale Intermosane, ASBL Fédération de l'industrie et du gaz (Synergrid) kontra État belge

(C-361/10. sz. ügy)

(2010/C 274/15)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État

Az alapeljárás felei

Felperes: Scrl Intercommunale Intermosane, ASBL Fédération de l'industrie et du gaz (Synergrid)

Alperes: État belge

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az olyan nemzeti rendelkezések, mint a bizonyos régi, munkahelyi elektromos létesítményekre vonatkozó mini-

mális biztonsági követelményekről szóló, 2008. június 2-i királyi rendelet 8-13. cikke, amelyek a munkavállalók biztonságának biztosítása érdekében követelményeket írnak elő az elektromos létesítmények létrehozására, az elektromos eszközök gyártására és ezen eszközök biztonságára vonatkozóan, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 1. cikkének 11. pontja értelmében vett olyan műszaki szabályoknak minősülnek-e, amelyek tervezeteit ugyanezen irányelv 8. cikke (1) bekezdésének első albekezdése értelmében be kell jelenteni?

2. Az olyan nemzeti rendelkezések, mint a fent hivatkozott 2008. június 2-i királyi rendelet 8-13. cikke, a fent hivatkozott 98/34/EK irányelv 1. cikkének vége értelmében olyan intézkedéseknek minősülnek-e, amelyeket a tagállamok a termékeket használó személyek, különösen a munkavállalók védelme szempontjából szükségesnek ítélnék, és amelyek nincsenek hatással a termékekre?

⁽¹⁾ HL L 204., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 20. kötet, 337. o.

2010. július 27-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Spanyol Királyság

(C-375/10. sz. ügy)

(2010/C 274/16)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: G. Braun és E. Adsrea Ribera meghatalmazottak)

Alperes: Spanyol Királyság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság — mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a tőzsdén jegyzett társaságokban az egyes részvényesi jogok gyakorlásáról szóló, 2007. július 11-i 2007/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾, vagy legalábbis a kérdéses rendelkezéseket a Bizottsággal nem közölte — nem teljesítette a szóban forgó irányelv 15. cikkéből eredő kötelezettségeit;